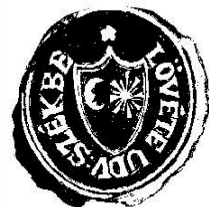

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

XXI. évfolyam, 10. szám

Ára: 1 lej

2020. OKTÓBER

A "középső temető-kert" (Lövete, Udvarhelyszék). 1870-ben nyitották meg. Folyó évben a lövétei születésű, Főtisztelendő Demeter Endre, Udvarhely kerületi főesperes szentelte fel. Területe ekkor 1 hold 1431 négyszögöl volt. (Mihály János)

Dsida Jenő Öreg Október

Be jó lenne még azt mondani mindig:
Szívem fűrésztik tavaszi kegyek,
a napsugár is éget,
virágosak a rétek,
és holnap kirándulásra megyek.

Be jó lenne egy szép kézlegyintéssel
elintézni az egész őszi dolgot:
- Eh, nem fél, aki bátor,
csak rövid nyári zápor,
és boldog marad mindig, aki boldog.

De hiába, már nincs levél a fákon,
halk tűz robogja be a tűzhelyet,
felhők - mint soha régen -
bóbiskolnak az égen,
s már nem lehet, már nem lehet...

"Én vagyok a világ világossága" (Jn 8,12)

Önmagunkat és szűkebb környezetünket mindig viszonyítva, a nagyobb világ kereteihez viszonyítva helyezzük el az ég és a föld között. Ettől az elképzeléstől felnőttkorunkban sem tudunk szabadulni, s nem is kell. **De mi lesz a viszonyítási pont a túlvilágon? Elég-e annyi, hogy valahol az ég felett található a mennyország?** Egy gyermeknek elég. A felnőtt már tudja, hogy a menny esetében nem helyről beszélünk, amelynek elhelyezkedését bejelölhetjük a csillagászati térképeken valahol a csillagok között fényévnyi távolságra, mert a mennyország, az üdvösség, az örökké tartó boldogság nem hely, hanem állapot, amelynek viszonyítási pontja Isten. A hitében fejlődő ember nem ragad le a gyermekkori elképzelésnél, az ég és föld közti létezésnél, hanem már földi életében is Istent tekinti a viszonyítási pontnak, és megéri Isten vonzását, felébred szívében a vágy, hogy a mennybe jusson.

Mindenszentek főünnepén érdemes elgondolkodnunk ezeken a dolgokon, mert a szentek erre mutatnak példát. Két lábbal a földön járó emberek voltak ők, de megéreztek az ég, a menny vonzását, és arra törekedtek, hogy eljussanak Istenhez az örökkévalóságba. Az Úr Jézus a hegyi beszédben, a nyolc bol-

dogság mondásban foglalta össze tanításának lényegét. Boldognak nevezve a szegényeket, a sírókat, a szelídeket, az igazságra éhezőket, az irgalmasokat, a tisztaszívűeket, a békességszerzőket és a hitükért üldözötteket. A mennybe az az ember vágyakozik, aki minden evilági nyomorúság és szenvedés közepette is hisz abban, hogy Isten meg fogja őt jutalmazni, s ettől a hittől semmiféle veszedelem nem tudja őt eltántorítani. A szentek hitték, hogyha rálépnek a Jézus Krisztus által ajánlott, különleges és olykor érthetetlennek tűnő boldogságok útjára, akkor teljes lesz az életük, beteljesül legfőbb vágyuk. Mi pedig hisszük, hogy ők valóban eljutottak a mennybe, és hisszük, hogy követhetjük őket.

Mindenszentek délutánján és Halottak napján ki-megyünk a temetőbe, és a szenvedő Egyházért, elhunyt szeretteinkért imádkozunk, akikről feltételezzük, hogy legalább a tisztítóhelyen vannak, és kérjük a mennyben lévő szenteket, a győzedelmes Egyházat, hogy ők is imádkozzanak velünk. Virágokkal és égő gyertyákkal díszítjük elhunyt szeretteink sírhantját, és azért imádkozunk, hogy minél hamarabb bejuthassanak ők is az örök hazába, az örök boldogságba. Bár a temető az enyészet, a sötétség, az elmúlás helye, mi mégsem sírni, jajgatni, fájdalmat érezni vagy netán

folytatás a 4. oldalon

Megalakult az önkormányzati testület

A járványügyi szabályok betartása mellett zajlott az önkormányzati képviselő-testület alakuló ülése Lövétén: az ülést András Lajos korelnök és Demeter Emil, valamint Tódor Lóránd vezette.

Tizenhárom önkormányzati képviselő: András Lajos, Balázs Zoltán, Demeter Emil, Egyed József, György Árpád, Györgylőrincz Ernő, Györgylőrincz Csaba, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag István, Orbán Ernő, Tódor Lóránd, Török József és Mihály Dénes régi-új polgármester tette le esküjét ma délben (2020. október 29.).

Lövete alpolgármesterének a megválasztására a következő ülésen kerül majd sor.

Forrás: lovete.ro

Fotó: Egyed József

A Lövétei Önkéntes Tűzoltó Egyesület 2 pályázatot nyert a Hargita Megyei Tanácstól.

Az elsőt 5000 lej értékben a "Szent Flórián" megyei tűzoltóverseny megszervezésére. Ezt a támogatást sajnos vissza kellett mondani a COVID-19 járvány miatt, és a versenyt elhalasztani a következő esztendőre. A második nyert pályázat a helyi önkéntes tűzoltók felszerelésének gyarapítását, modernizálását célozta meg. A vásárolt német felszerelések:

két védősak, 3 B tömlő és 2 C tömlő összértéke 11 500 lej, amelyből Hargita Megye Tanácsa 9000 lejt, míg az önrészhez szükséges 2500 lejt a Lövete Polgármesteri Hivatal biztosította.

Köszönjük mindkét intézménynek a támogatást!

Györgylőrincz Ernő

FELHÍVÁS

A Polgármesteri Hivatal felszólít minden kutyatartó gazdát, hogy a jószágokat tartsák otthon, lehetőleg megkötve. A szabadon, gazdátlanul talált ebeket, kóbor kutyákat 2020. november 3-tól kezdve a körzeti vadásztársaság szakemberei rendszeresen fogják befogni, majd elszállítani a kutyamenhelyre.

A Kicsi, a Kurta és a Templom utcákban, valamint a Sósút környékén leterítették az első réteg aszfaltot.

Fotók: Györgylőrincz Ernő

Ó, ne búsulj, föld árva gyermeke

Bevallom őszintén, hogy ebben az évben, többszöri próbálkozásom ellenére is valahogyan mindig öszszecsuktam a tollat, visszatettem a helyére, mert nemigen jött össze, hogy miről is lehetne írni az újságba. Sajnos a történések, nem mondhatjuk, hogy vidámságról szóltak, hanem inkább a visszafogottságról, a lehangolódásról.

Igen, ha visszatekintünk, a vidám farsang megünneplése után mintha elvágta volna a vidám ünneplés fonálát, sorra maradtak el a megszokott közös ünneplések, összejövetelek, érezte mindenki, "megálljt" kell parancsolnunk önmagunknak.

Bennem, személy szerint mély nyomot hagyott az a látvány, amikor tavasszal Olaszországban katonakocsik hosszú sora szállította az elhunytakat, és egy doktornő könnyes szemmel nyilatkozta, a legmegrázóbb az, hogy ezeket a betegeket nem látogathatták hozzátartozóik, búcsú nélkül távoztak el. Igen, az elmúlás gondolata mindig mélyen érint mindenkit, ideutaló István pap bácsi temetési prédikációjának egyik gondolata, amikor így szólt: Sohasem kedvesebb számunkra egy családi ház, egy udvar, mint amikor ki kell menni belőle, sohasem kedvesebb a természet, falunk szép határa, mint amikor el kell hagynunk ezt a helyet.

Gyermekkoromban, visszaemlékszem egy temetésre, ahol minster voltam, délben 12 órára mentünk ki a felszegei temető bejáratához Gergő pap bácsival, ott várakozott a gyászoló nép, az erdőről hoztak egy elhunytat fakerekű szekéren, a szertartás a temetőben volt, majd a szentmise a templomban. Igen, a gyászmenet mindig szomorú, de még szomorúbb, amikor csak néhány hozzátartozó vehet részt a temetésen. Megható volt az egyik temetés az alszegei temetőben, amikor csak néhányan mehettek a gyászmenettel, de kinyíltak a szomszédok kapui, és több kapuban gyászruhás szomszédok álltak, így vettek búcsút a szomszédjuktól betartva a törvényt. Pár éve közepkorú ember temetésén vettem részt a szomszéd faluban, és ott a pap bácsi a gyászbeszédben - szinte furcsa volt - azt mondta, a szomorú gyász mellett hálát kell adjunk a jó Istennek azokért az évekért, amiket adott, kinek-kinek amennyit adott.

Igen, a jó Isten mindenkit egyformán szeret, szeretete jelét akkor mutatta először, amikor megteremtett, az életet adta számunkra. Életünk útján azt is tapasztalhatjuk, hogy nem mindig tövismentes, rózsás utakon haladunk végig, de hitünkben fakadóan tudjuk, ha néha nehéz kereszt nehezedik a vállunkra, erőt is kapunk a jó Istentől annak cipelésére.

Mindannyian tudjuk és érezzük, hogy a kilátástalanság pillanataiban egyre inkább a jó Istenhez menekülünk, álmatlan éjszakáinkon, amikor még a csend is fáj, megtanuljuk újra imádkozni a rózsafüzért, és szinte szégyelljük magunkat, hogy többször belevé-

tünk a "Hiszek egy" imádkozásába, amíg végül sikerül hosszanmondani. Ezek azok a pillanatok, amikor a jó Isten, a csend és te párbeszédet folytatasz, ekkor mindent el lehet mondani, ekkor nem szól meg senki, esetleg a könnyes, gyűrött párna árulkodik reggel, hogy nyugtalan éjszakád volt. De elmúlik az éjszaka, fény derül a világra, és ekkor látszik meg újra, hogy ki vagy valójában, mert innen két lehetőség van, az egyik, hogy gúnyosan legyintesz, hogy: "álom s esős idő", elmúlt a hajnali szorongás, megint bátor, öntelt lehetek. A másik lehetőség pedig, hogy átértékelem az éjszakát, átértékelem életemet, és csendben, szerényen teszem a dolgomat a magam, a jó Isten, a családom és embertársaim tiszteletére. Elvégzem a napi teendőimet, vásár- és ünnepnapokon, vagy amikor tehetem, felveszem az ünneplő ruhámat, és indulok a harang hívó szavára a templomba, majd szerényebben öltözve kiballagok a temető mély árkába, ahol újra felfedhetem, hogy ki is vagyok valójában. Mert lehet úgy is temetőt látogatni, hogy az egyik kapun be, s hamar a másikon ki. De lehet úgy is, hogy sorra veszem szeretteimet, megállok sírhantjuk előtt, felidézem jóságos arcukat, talán a csend szava által párbeszédet folytatok velük, sok kérdésre közösen keressük a választ, de mivel nem mindig tudjuk a feleletet, beletemetkezünk a Miatyánk, az Üdvözlégy imádkozásába.

Őseink bármilyen megpróbáltatás előtt imádkozva kértek segítséget a Mindenhatótól, mi is ezt kell tegyünk ebben a szorongatott állapotban, napi teendőink elvégzése közben se feledkezzünk meg arról, hogy onnan fentről figyelik, vigyázzák minden lépésünket, és így ráeszmélünk, hogy nem vagyunk egyedül az életért vívott harcban.

A szeretet parancsát kell előtérbe helyezni a szidalmazás, rágalmozás, elégedetlenség ellenében, ahogyan Attila pap bácsi kifejtette prédikációjában, "jóvá szidni senkit sem lehet". De ha én a szeretet példájával járok családom, munkatársak, közösségem előtt, hiszem és vallom, hogy én is részesülni fogok a mások által irántam tanúsított szeretetben, egymás megbecsülésében.

*"Ó, ne búsulj, föld árva gyermeke,
Ha körülvesz a bajok serege,
Rózsa nyílik a kín töviseken,
Nyugodjál meg az Égi végzeten."*

*Tűrj békével, ne légy vigasztalan,
A csüggedés nem segít hasztalan,
Szép szivárvány ragyog a könnyeken,
Nyugodjál meg az Égi végzeten."*

Októberi Mária-köszöntő Csíksomlyón a televízióban

Van úgy, hogy ahová nagyon szeretnénk elmenni, mégsem sikerül, betegség vagy valami más okból. De hála Istennek az internet segítségével a TV-ben végignézhettem a lövétei asszonykórus részvételét az októberi Mária-köszöntőn. Végig szoritottam nekik. Jól ki voltak válogatva az imádságok és az énekek,

amelyeket Lövétén énekelnek többecs két. Az egyórás ima után előbb a rózsafüzér mondódott el, a dicsőséges olvasó. Folytatódott a szentmisével, ahol László István pap bácsink is részt vett a legszen-
tebb áldozat bemutatásában.

Fotó: FVR Csíksomlyó

Utána a Szent Ferenc mellékoltárnál a ferences atyák szépen imádkoztak. Azután következett az ünnepi körmenet, ahol a lövétei asszonykórus székelyruhában vonult, és az egyháztanácsos férfiak ugyancsak székelyruhában vitték a virággal feldíszített kegyszobor kicsi másolatát, rajtukon kívül csak a papság vonult, mások nem. Öröm volt nézni, hogy Lövéte is erőt vett magán, s ebben a nehéz időben is felvállalta, hogy elmegy és köszönti a Csíksomlyói Szép Szűz Máriát. Azt hiszem, van, amit megköszönjünk Máriának, mindig van. Oda mindenki bűját-baját elviszi, leteszi Mária lába elé, és kéri töretlenül Mária segítségét. Mindig megvigasztalódva, reménykedve térünk haza onnan. Az egyik asszony azt mondta, ez a Mária-köszöntő pótolta a nyár elején elmaradt csíksomlyói búcsút. A másik pedig megjegyezte, azt hittem, olyan hosszú lesz ez a négy óra, de, amikor lejárt, még szerettem volna, hogy valamivel folytatódjék. Október hónap van, imádkozzunk Kisboldogasszony Máriánk pártfogásáért, mondjunk rózsafüzért, énekeljünk Mária énekeket. Imádkozzunk a Csíksomlyói Szűz Mária segítségéért, s akkor biztosak lehetünk abban, hogy bármiféle bajunkban megsegít Mária.

Tévé előtt nézni a Mária-köszöntőt, tudják, mi hiányzott: a nagy templom csöndje, hangulata, a Mária szobor méltósága, egyszerűen az otlét, ezt nem pótolja semmi.

*"Csíksomlyói Szűz Anya, jó Mária,
Székelyek Édesanyja, jó Mária,
Hozzád jöttünk sietve, örvendezve, szeretve,
Áldásodat így kérve, Szűz Mária."*

Fazakas Ágnes

folytatás az 1. oldalról

"Én vagyok a világ világossága" (Jn 8,12)

zúgolódni megyünk ki, hanem emlékezni (ez alatt azért sírhatunk is, ha jön). Nem halott idézésről van szó, hanem az elhunyt életpéldájának, hitének, a nehéz időkben való helytállásának, az együtt átélt örömeknek felidézéséről. A virágot úgy helyezük el szeretettünk sírhantján, mintha azt az értünk meghalt Úr Jézus sírjára tennénk. A köszönet és a hála virágai ezek Jézus felé, aki vállalta a kínos kereszthalált, aki azáltal, hogy eltemették, megszentelt minden sírt és minden temetést. Gyertyát is gyűjtünk, amellyel a feltámadás dicsőséges ragyogását szimbolizáljuk, azt a fényt, amely egyedül képes elúzni a halál sötétségét, azt a fényt, mely eszünkbe juttatja az Úr Jézus szavait: **"Én vagyok a világ világossága."** (Jn 8,12) Azért könyörögjünk Istenhez a temetőben, hogy ez az örök Világosság fényeskedjék szeretett elhunytjainknak is, hogy akik Jézussal együtt vállalták életük keresztségét, a kietlen sír sötétségét, azok majd Övele együtt támadjanak is fel az örök Életre!

Tódor Attila

Csoóri Sándor Anyám szavai

(részlet)

*Köszönjük neked fiam, hogy hazajöttél,
mert mi már olyan öregek vagyunk,
mint fönt a padláson az a falióra
s a mutatónk már nagyon a temető felé mutat.
Szépszerén azt se tudjuk, csütörtök van-e, kedd-e?
Amikor jössz, az a mi vasárnapunk.*

*Apád még csak-csak, ide fut, oda fut,
de nekem már a kisajtóig is ménkü hosszú az út,
hányszor megemlegetem azt a körtefát,
amit a konyhaajtó elől fordított ki a bomba,
meg tudnék benne kapaszkodni, mint most a te karodba.
Talán ha bottal járnék! No még csak az hiányzik!
Fogom inkább a söprűt, azzal botozgatok el
a ház végéig, a kapuszájig, minthogyha dolgom volna.*

Csak várni ne kéne soha! Várni levélre, híradásra.

...

Az 1956-os forradalom Orlóciné (Mihály) Márta emlékeiből

*"Törvényrel, joggal szembeszállva,
vagy előle bölcsen kitérve
kelnek naponta új csatára.
Ezer veszély közt tíz körömmel
kaparnak rettegve hazát.
Hordtam fegyverük én is -, büszkén
kezdem ma dalba fogni hát
e viadal diadalát."
(Illyés Gyula: Hősökről beszélhetek végre)*

1956-ban ezeken az őszi napokon a diákság már mozgolódott Magyarországon, és az első nyílt követelésük az orosz nyelvtanulás eltörlése volt. Budapesten és a vidéki egyetemeken egyaránt elégedetlenek voltak. Így kezdi a visszaemlékezést Márta néni, erdőmérnök asszony, aki 1933. október 19-én született Lövétén. Diákéveit Sopronban, az Erdőmérnöki Főiskolán kezdte meg, diplomáját pedig Kanadában vehette át.

Sopron volt az a város, amely a legközelebb feküdt a nyugati szögesdróttal bekerített és aláaknázott határhoz. *"Sok ártatlan embertársunk veszítette életét e veszedelmes rögök között, vagy, ha élve elfogták, akkor a börtönben halt meg. Ezzel a sávval védték a "szabadságunkat". Az egyetemtől ez a drótkerítéses aknamező csak 5 kilométerre volt."* - írja Márta néni a Vándorlások c. könyvében, melyet így folytat:

"Október 30-án egy 30 pontból álló folyamodványt szerkesztettünk. Főleg magyar szabadságot és függetlenséget akartunk. Elég volt már a szovjet nyomás és diktatúra. A szovjet kormány ellopott tőlünk, ami értékes és megmozdítható volt, eljött az idő a gazdasági szerződéseink felülvizsgálására, követeltük mi. A kérelmeinket 3 diákból álló bizottság, a soproni tanárikar jóváhagyásával, felterjesztette az oktatási minisztériumba. Közben hallottuk, hogy országszerte az elégedetlenség percről percre növekedett. Mi, soproniak is erősebb akciót szerveztünk."

Ekkor alapították meg a Magyar Egyetemi és Főiskolai Egyesületek Szövetségét. Gyűlés kereteiben vitatták meg a követeléseiket és azoknak a nemzeti mozgalomba olvasztását. A követeléseket elvitték Budapestre.

"Emlékezetemben maradt ennek a nagyfeszültségű összejövetelnek a légköre, igen féltünk, de együtt mérészként viselkedtünk. A soproni egyetem párttitkára a követeléseink hallatára és elszánt viselkedésünk látára idegösszeroppanást kapott. Szégyenlem magam, de nem sajnáltam. Hihetetlen, hogy a félelem ébresztette rá őt arra, hogy a magyar fiatalság sohasem fogadta el a szovjet kommunista diktatúrát. Ez az emlékezetes, igazságot követelő összejövetel volt a soproni diákok 1956-os forradalmának igazi gerjesztője..."

Csak szabadságot kértünk. Mint a méhek a megzavart kasban, úgy futkároztunk. Éhesek voltunk minden hír után, tudni akartuk, hogy mit is csinál a többi egyetemi hallgató az országban. Október 20-án heves vitatkozások között eldöntöttük, hogy 23-án egy csendes felvonulással megerősítjük a 30 pontból álló követeléseinket, és egyben ezzel csatlakozunk a budapesti és más egyetemek szabadság követeléseéhez. Szolidaritást vállaltunk minden szabadságért küzdővel. Hittünk elhatározásunk sikerében. Most is szemem előtt áll a tábla:" Együtt a lengyel néppel" felírással. A diákság, igen fegyelmezetten, felsorakozott a tábla után."

Csendben és fegyelmezetten végigvonultak a városon, miközben az AVO-s katonák felfegyverkezve, lövésre készen a csoportra céloztak. A csoport megállt, fegyvertelenül álltak és várakoztak, de szerencsére nem lőttek rájuk.

"A csendes tüntetés végén megkoszorúztuk a hősi emlékművet. Sok ember állt körülöttünk, nagy izgalommal és félelemmel figyelte a város minden lépésünket. Veszélyes kiállás volt. Szabadságunkért tettük. Ekkor semmi bántódás nem ért bennünket, de a következményei megváltoztatták egész Európát és ezzel a cselekedetünkkel mi is éket kovácsoltunk a nagy kommunista tömb szétfeszítéséhez. Micsoda gigantikus vállalkozás volt ez! És én is ott voltam, készenlétben, mertem és merészkedtem."

Október 23-án, a forradalom kitörése napján Sopronban megszűnt az oktatás, a diákság átvette a polgári élet irányítását. Az osztrák határ megnyitásával az egyetem lett a külföldi Vörös Kereszt és más adakozó egyesületek központi raktára.

"Én is ott dolgoztam, szobatársnőmmel Erdős Mártával. Kora reggeltől, késő estig csomagokat raktunk össze teherautós, vagy vasúti szállításra. Több teherautós szerelvényt szerveztünk és azokkal továbbítottuk az orvosságot, vért, ennivalót és használt ruhanevet a budapesti harcoló társainknak... Szorgalmasan dolgoztunk, ott, ahol szükség volt ránk. Hittük azt, hogy a szabadságküzdelmeink győznek. Biztosak voltunk abban, hogy az életünk szabad és szép lesz. Hittük a hihetlent, mint annyiszor a történelem során, most is veszítettünk. A nyugati segítség csak ígéret maradt. Hazánkat megint elmosta a szovjet árvíz."

November 4-én közeledtek az orosz tankok Sopron felé, a diákság a helyi katonaságtól kapott ágyúkat az oroszok feltartóztatására. Meg akarták védeni a várost, de, mint kiderült, használhatatlanok voltak az ágyúk. Fegyvertelenül, az orosz csapatok ellen örültség lett volna szembe menni, így hát maradt a menekülés.

"Amikor meghallottam, hogy nincsenek messze az orosz tankok, az egyetemről, akkor haza, a diákszállóba futottam. Az volt az otthon. Nem tudtam, hogy mit csináljak, hová bújjak? Idegességemben kezelt

folytatás az 5. oldalról

Középajta, 2020. IX. 5.

mostam, erdészgyűrűmet a mosdó szélére tettem. Ott hagytam. Az ágyamra ültem. Sírtam... Sok-sok könyvet írtak a magyar forradalomról, erről a kommunista világot felrázó, majdnem azt szétromboló eseményről. Mindenki élménye egy történelemkönyv lehetne. Mindenki máshogyan látott, másképpen érzett, hangosan, vagy halkán sírt, de szabadság utáni vágyakozásainkban nem különböztünk. Szabadságot, függetlenséget és békét akartunk. Alapvető emberi jogainkért busásan fizettünk. A harcot és hazánkat elvesztettük."

Márta néni az események után Kanadába menekült jelenlegi férjével, Orlóci Laci bácsival, diáktársaival és tanáraival, a Vancouveri Egyetem fogadta be őket. Székelyföldet sosem felejtette el, Lövéte, míg egészsége engedte, mindig hazajárt.

Sopron, 2020. 10. 08.

Hegedüs Ivett

Felhasznált forrás: Mihály Márta (2012): Vándorlások

Megtartottuk az utolsó elbíráló bizottsági gyűlést

Lassan lejár a 2014-2020-as európai programozási időszak. A Homoród-Küküllő LEADER Egyesület is a saját fejlesztési stratégiája révén elnyert, több mint kétfélmillió eurós keretösszeg kipályáztatásának végére érkezett. Október 14-én megtartottuk az utolsó elbírálási gyűlést, mely keretében 3 pályázat kerül támogatásra.

A Homoród-Küküllő LEADER Egyesülethez 15 község tartozik, amelyekből összesen 50 pályázatot bíráltunk el sikeresen. Lövétéről ebben a programozási időszokban két pályázat érkezett be, és mind a kettő támogatásra került. A két pályázón kívül még voltak komoly érdeklődők, de sajnos egyik szándék sem jutott el a projektleadásig. Ha megnézem a 15 község pályázati teljesítését, akkor azt látom, hogy több olyan község is van, amely 4 sikeres pályázatot tudhat magának.

Bár jelenleg nincs több pénzünk, de nagyon úgy néz ki, hogy a magánvállalkozások számára az elkövetkező két évben újból lesz pénzügyi keretünk, amire érdemes készülgetni, hogy könnyebben tudjunk startolni, ha megjelennek a kiírásaink. Az iroda munkatársai készségesen állnak minden érdeklődő rendelkezésére.

Lázár László
ügyvezető igazgató

Tisztelt Kiáltó!

Úgy tíz nap múlva a hihetetlen farkastalálka után újra találkoztunk:

- Dicsérettessék a Jézus Krisztus!
- Mindörökké, áment.

Kézfogás közben megállapítom, hogy valami sántít nála. El is mondom gyorsan ezzel kapcsolatos vigasztalómat: Egy idősebb találkozik két kuncogó fiatallal. Az öreg beszél:

- Fiam, nálad sincs rendben valami.
- Lányom, nálad sincs rendben valami.

Meglepődés, hallgatás. Erre az ember:

- Nálam sok minden nincs rendben... És ez így van a legnagyobb rendben.

Türelmesen végighallgat, és így szól: Ez egy úri fifikus beszéd. Én a pantallósokat nem sokra becsülöm. De nálam tényleg baj van. Egy szép tinómat leütötte a medve. Hívtam a kaolinnál dolgozó mérnök vadászurakat. Estére itt lesznek. Ha akar, jöhet velünk. A hely és időpont megbeszélése után elváltunk. Így figyelmeztetett:

- Osztán két rendbeli kapca is legyen a csizmában, és gypjú-szvetter a hátra, sapka a fejre! El ne kessen!

Langyos, napsütéses délután volt, de már őszi idő. S a Hargita, az a Hargita.

Szürkületkor a megbeszélthelyen vártam őket.

Négyen voltak. Háromnak puskája, egynek fejszecskeje volt. Nálam a néhai jóbarát, Sorbán Imre ajándéka. Egy nikkelezett fokos.

A kárvalott ember szinte könyörgött egy puskáért. Nem kapott. Haragosan így szól: Ilyen elhelyezkedéssel nem lehet lelőni az átkozottat. Én oda álltam volna, ahonnan biztosan lelövöm. Visszajő!

Félelmetesen csúnya árok innenső oldalán helyezkedtünk el. Egymástól olyan 15 méternyire. Közeliünkben fák is voltak. Menekülési vigasztalók. Ha muszáj.

Néma várakozás kezdődött, mikor minden tilos. Lassan teleget az idő, és az őszi erdő egyre hűvösül. A kapcák és a vastag szvetter bírják. Még egy jó adag idő, és a lábak elkezdenek mocorogni. Ahogy múlik az idő, úgy mászik bennem feljebb a mocorgás. A mocorgásból reszketés lesz. Már-már szinte nem bírom tovább, futnom kellene, amikor meghalok a recsenő ágak pattogását. Hallom a lakmározó nagyvad csámcsogását. Megszólalnak a puskák: puff, ropp, pukk. Közben egy fájdalmas ordítás is hangzik. Nagy csend következik. Zseblámpák kerülnek elő. Közlebb merészkedünk. Semmi.

Itthoni tanítványaim ezen sokszor csemegéztek.

Tisztelettel,
Simon Áron

Homoród-Küküllő LEADER

Anyakönyvi hírek - 2020. szeptember

Születések száma: 2

MAG NIKOLETTA-ALEXANDRA, született 2020. szeptember 29-én, a Mag Márton és Mag Szidónia-Noémi, Lövete, 270. szám alatt lakó szülők gyermeke

SZIKSZAI JÁNOS, született 2020. augusztus 14-én, a Szikszai János és Szikszai Mária, Lövete, 837. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

MÁRTON ATTILA és GÁBOS MÓNIKA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunytak hozzátartozóinak:

SAMI FERENC, született 1954-ben, Lövete, 930. szám
ORBÁN JÁNOS, született 1933-ban, Lövete, 1155. szám

Régi arcok sárgult fényképeken

András Ferenc Sata (Gál utca) és családja kb. 1946-ban.

Székely humor

Házaló járja egyik székely falut. Betér egy szegény székelyhez is.

- Nagyon szép utazóbőröndöket tudok ajánlani...
- Minek az nekem?
- Hát ha például vonaton utazik kend, ebbe rakhatja a ruháit!
- És akkor üljek ott csórén a pályaudvaron?!

Vásárolnék régi típusú ágyat (lehet fiókos is), szélessége kb. 1,4 méter legyen, valamint egy 6 személyes, régi típusú, kihúzható asztalt. Telefonszám: 0746281013.

Ingtalan **eladó** Szeltersz völgyében, 4820 m2 területtel. Az ingatlan a következőket tartalmazza: 2 szoba, előszoba, fürdőszoba. Az épületbe be van vezetve a villany. Ivóvíz saját forrásból. Az ingatlan tiszta telekkönyvvel rendelkezik. Irányár: 800 euró/ ár. Telefon: 0743958093.

30 szál nagyszemű, bőtermő-fajta feketeribizli dugvány **eladó**.
Érdeklődni: 0743609162.

Eladó Lövétén lucernát és csöves kukoricát őrölő malom, 414. házszám alatt. Telefonszám: 0752478641.

Eladók nagy, kerek szénabálák.
Telefonszám: 0749847676.

Eladó egy ház Lövétén, házszám: 833. Érdeklődni a +36702406445-ös telefonszámon lehet.

Eladó Egyed Lázár-féle bennvaló.
Tel. 0731427146.

Eladó 2 db székelyharisnya, kisebb termetű férfiaknak való. Telefon: 0752703739.

Eladó hűtőszekrény, fagyasztóval együtt. Telefon: 0755836690.

Eladó Lövétén, Újfaluban 2100 m² (21 ár) terület. A telek alkalmas ház építésére. **Vásárolnék** felhagyott földet és kaszálót. Telefonszám: 0741101428.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@freemail.hu